

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Lingva Avrea Christianorvm

Ruben, Leonhard

Padibornae, 1606

Capvt 33. Quis tacere debeat: & quod hoc in genere omni homini
conueniat: & in particulari adolescentibus & discipulis, & linguarum donum
habentibus.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56433)

periculis loquacitatis & fructibus silentij; nunc personas, tempora & loca silentij examinemus: & primò quidem, qui silere debeant, discutiamus.

QVIBVS COMPETAT
TACERE.

CAPVT XXXIII.

Quis tacere debeat: & quòd hoc in genere omni homini conueniat: & in particulari ad adolescentibus & discipulis, & linguarum donum habentibus.

PRimò, id maximè inter omnia viuentia homini conuenit. Vnde D. Iacobus amantissimus, vt eius epistola testatur, silentij, capit. 1. 19. inquit. *Sit autem omnis homo velox ad audiendum: tardus autem ad loquendum, & tardus ad iram.* Hinc & Seneca de moribus. In hoc incumbere vt libentiùs audias quàm loquaris, auribus frequentius vtere quàm lingua, colligitur

*In genere
nere
omnibus
conuenit
tacere.*

Lingua duplici muro circumdanda, vnum os, duae aures.

Adolescentes taceant.

Cato Vticensis.

id quoque ex natura, quæ vnum tantum hominibus os & duas aures tribuit. Et Chrysoſtom. hom. 4. ad baptizandos. Deus linguam velut muro duplici voluit circumdari; nam dentium tegmine & labiorum custodia continetur; ne verba improuida garrulitate proferantur. Vnde Antisthenes Athenienſis adoleſcentem temerè garrientè hoc dicto corripuit, ob hoc binas habemus aures, os vnicū, vt plurima audiam⁹, loquamur pauciſſima.

Secundò, hoc in particulari in primis conuenit adoleſcentibus, & iuuenibus. Vnde Eccli. 32. 9. *Audiat tacens, & pro reuerentia accedet tibi bona gratia. Adoleſcēs loquere in cauſa tua vix, ſi bis interrogatus fueris, habeat caput tuum reſponſum.* Cato Vticenſis etiānum puer, vt eſt apud Plutarchum in vita eius, cū ſibi vitio daretur taciturnitas, dixit. *Carpan taciturnitatē modò vitā pro-*

bent.

bent. Tum demū abrumpam hoc meum silentium, cum ea loqui poterō quæ sunt indigna silētio. Cleantes cuidam petenti aliquod dictum, quòd Cretio filio suo occideret, protulit ex Elestra, tace, tace, tenue vestigium. Innuēs pueris maximè conuenire silentium.

Tertiò, cōuenit discipulis. Hinc id Eccli. 18. 19. discipulis benè inculcandū erit. *Ante iudicium para iustitiam tibi, & antequā loquaris disci-* Disci-
pulis
conue-
nit.

scē. Vnde & D. Benedictus Monachorū in Occidēte Patriarcha suos discipulos instruens, cap. 6. regulæ suæ, inquit: Loqui & docere magistrū cōdecet, tacere & audire discipulo conuenit. Vnde & Seneca in moral. Tacere qui nescit, nescit loqui. Et summa omnium summarum hæc erit tibi: tardiloquum te esse iubeo, & propè erit tibi Deus. Et ibidem. Quòd diu tacueris id puto rectissimum. Hippocrates quoq; teste Hieronymo in Epistola ad

*Paulus
Simplicis.*

Neopotianum, discipulos suos in sua verba iurare compulit, & iuramento extorsit silētium. Huic adde Pythagoram. Hic teste Sidonio epistola 21. aduenientibus discipulis prius legitur tradidisse silentij patientiam, quā loquendi mōstrasse doctrinam, atq; ita mutum sustinuit in sua Cathedra quinquēnium. Quibus addo ex Vitis sanctorum Patrum exemplum Pauli cognomento Simplicis, discipuli S. Anthonij: qui cū ex animi simplicitate quereret, esset ne Christus prior Prophetis; inulsam interrogatiunculam silentio diluere iussus, per triennium nemini proloqui quicquam est ausus. Itaque quæ dictu digna aut indigna haberentur tacendo vti discipulus didicit. De S. quoq; Thoma de Aquino vide caput 34. num. 6.

Tertiū est, cuius ratio habitata fuit in primitiua Ecclesia: de eo

qui

qui habebat donum linguarum, quòd licet erat donū Spiritus sancti, vt constat ex 1. Cor. 12. 10. eū tamen, qui hoc dono gaudebat, absente interprete utebatur. D. Paulus in Ecclesia loqui, 2. Cor. 14. 18. sic inquit. *Si autem non fuerit interpret, taceat in Ecclesia: sibi autem loquatur & Deo.* Quantò magis ergò illis continenda erit lingua, qui necdum donum linguarum obtinere meruerunt?

Habēs donū linguarum.

CAPVT XXXIII.

Cœnobitis id competit.

COENOBITIS autem & Monachis maximè conuenire silentium satis superq; patet regulas Patriarcharum singulorum ordinū diligenter scrutantibus. Quarum rerum exempla ex supradictis satis redduntur manifesta, idq; ex ijs quæ de sanctis quibusdam cœnobitis cap. 4. num. 1. † 8. num. 1. † 20. num. 1. † 24. n. 2. † 26. n. 1.